

ՓՈՐՁԱՔՆՆՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԱԶԳԱՅԻՆ ԲՅՈՒՐՈ

ՀԱՄԱՐ 10
2023

ԴԱՏԱԿԱՆ ՓՈՐՁԱՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ՔՐԵԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ
ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆԴԵՍ

Հիմնադրված է 2019 թվականին
2021թ-ից պարբերականն ընդգրկված է ՀՀ բարձրագույն որակավորման կոմիտեի կողմից
հաստատված ատենախոսությունների հիմնական արդյունքների և դրույթների
հրատարակման համար ընդունելի պարբերական գիտական հրատարակությունների
ցուցակում

Խմբագրական խորհուրդ
Գլխավոր խմբագիր
Ա.Ն. Հովսեփյան

Պատասխանատու քարտուղար
Ա.Թ. Մոսիկյան

Խմբագրական խորհրդի անդամներ

Ա.Վ. Աղասյան	Ռ.Վ. Աղուզումցյան
Ա.Ի.Ուսով (Ռուսաստան)	Ա.Պ. Գահնապետյան
Ա.Ն. Կյուն (Ուկրաինա)	Վ.Գ. Ենգիբարյան
Վ.Բ.Շաբանով (Բելառուս)	Ի.Ա.Մորոզ (Բելառուս)
Օ.Գ. Դյակոնովա (Ռուսաստան)	Ս.Պ. Ժդանով (Ռուսաստան)
Ա.Պ. Ղուկասյան	Ա.Ս. Չախոյան
Ս.Ա. Մինասյան	Ա.Գ. Ռուվին (Ուկրաինա)
Պ.Ս. Ոսկանյան	Դ.Ն.Վիեռա (Պորտուգալիա)
Ա.Վ. Պապոյան	Վ.Գ. Սահակյան

Խմբագրական կոլեգիա

Պ.Ս. Ոսկանյան	Ա.Թ. Մոսիկյան
Կ.Հ. Մամիկոնյան	Լ.Ա. Ավոյան
Հ.Ա. Սահակյան	Ս.Ա.Առուստամյան
Թ.Վ. Մելքոնյան	Ա.Տ.Մարտիրոսյան

**ՊԵՏԱԿԱՆ ՄԱՍՆԱԿՑՈՒԹՅԱՄԲ ԸՆԿԵՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐԻ ԳՈՒՅՔԻ ՈՉ
ԱՐԴՑՈՒՆԱՎԵՏ ԿԱՌԱՎԱՐՄԱՆ ՀԵՏԵՎԱՆՔՆԵՐԸ**

Մամիկոնյան Կ.Հ., Ստեփանյան Լ.Ս.

*Փորձաքննությունների ազգային բյուրո,
Երևան, Հայաստան*

Հաշվի առնելով պետական գույքի, այդ թվում՝ ընկերությունների պետությանը պատկանող բաժնետոմսերի մասնավորեցման և օտարման գործընթացների Հայաստանի Հանրապետությունում մինչ այժմ տնտեսագիտական և իրավական տեսանկյունից չկարգավորված և խնդրահարույց հարցերը, սույն հոդվածում ներկայացվել են նշված ոլորտների իրավական կարգավորումները շրջանցելու հնարավորությունների վերաբերյալ որոշակի հետազոտությունների արդյունքներ: Վերոնշյալ խնդիրների հետ կապված ֆինանսատնտեսագիտական բազմաթիվ փորձաքննությունների նշանակումն արդեն իսկ խոսում է այն մասին, որ մասնավորեցման և օտարման գործարքներից մի շոշափելի մաս ենթադրաբար իրականացվել են օրենսդրական իրավակարգավորումների շրջանցումներով, կամ որոնց դեպքում անկնհայտ են տնտեսական հանցագործությունների բնորոշումներ:

Բանալի բառեր. պետական գույք, պետական մասնակցությամբ ընկերություն, բաժնետոմսեր, մասնավորեցում, պետական գույքի կառավարում:

Անկախության հռչակումը 1990 թվականին ենթադրում էր, որ Հայաստանի Հանրապետությունում պետք է ձևավորվեր շուկայական տնտեսություն, և պետք է լուծվեր մի հիմնախնդիր՝ առաջին հերթին հիմքում դնելով մասնավոր սեփականության իրավունքը: Հանրային (պետական) սեփականությունից անցումը շուկայական հարաբերությունների և դրանց հետագա զարգացումը պետք է երկու հիմնական ճանապարհների գուգակցմամբ իրականացվեր.

- պետական սեփականության վերափոխումը մասնավորի կամ կոլեկտիվ սեփականության,
- մասնավոր սեփականատերերի միջոցներով մասնավոր սեփականության կայացում:

Նախապատվությունը տրվեց պետական ձեռնարկությունների և անավարտ շինարարության օբյեկտների սեփականաշնորհմանը և ապապետականացմանը [1, հոդված 171]: Հայաստանի Հանրապետությունում պետական գույքի մասնավորեցման գործընթացը սկսվեց 1990-ական թվականներից: Մասնավորեցման ենթակա օբյեկտների ցանկը, մասնավորեցվող պետական և պետական մասնակցությամբ ընկերությունների գույքի ցանկը, պետական գույքի մասնավորեցման ձևը, հաշվառման, գնահատման առանձնահատկությունները և այլ գործառույթներ սահմանվել են օրենքներով և

Թղթակցական հասցեն՝ Մամիկոնյան Կարեն Հովհաննեսի, տնտեսագիտության թեկնածու, դոցենտ, ՀՀ ԳԱԱ «Փորձաքննությունների ազգային բյուրո» ՊՈԱԿ-ի գիտական հետազոտությունների և տեխնիկական փորձարկումների համակարգման բաժնի պետ, տնտեսագիտական և հաշվապահական փորձաքննությունների բաժնի փորձագետ, Հայաստան, ք.Երևան, Իսակովի պող., 24, e-mail: mamikonyankaren@gmail.com

կառավարության որոշումներով, որոնցով ընդունված օրենսդրական կարգավորումները մինչ օրս փոփոխվում և կատարելագործվում են:

Ըստ «Պետական գույքի մասնավորեցման 2017-2020 թվականների ծրագրի մասին» ՀՀ օրենքի հավելված 1-ով ներկայացված տվյալների 2017-2020 թվականներին մասնավորեցման առաջարկվող պետական բաժնեմաս ունեցող ընկերությունների, մասնավորեցման օբյեկտների (այդ թվում՝ մասնավորեցման նախորդ ծրագրերում ընդգրկված) թիվը կազմել է 49 բաժնետիրական ընկերություն: Հարկ է նշել, որ բացի վերոնշյալ ծրագրից վերջին 20-ամյակում գործել են պետական գույքի մասնավորեցման ծրագրեր՝ «Պետական գույքի մասնավորեցման 2001-2003 թվականների ծրագրի մասին» և «Պետական գույքի մասնավորեցման 2006-2007 թվականների ծրագրի մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքների կարգավորման շրջանակներում [2, հոդված 4]: Հատկանշական է, որ ծրագրում ընդգրկված՝ մասնավորեցվող պետական գույքի ընտրության սկզբունքներից են՝

- 1) պետական մասնակցությամբ ընկերությունների ոչ արդյունավետ կառավարումը.
- 2) պետական մասնակցությամբ ընկերությունների ոչ մրցունակ լինելը:

Պետական գույքի մասնավորեցման, ուղղակի եղանակով վաճառքի, պետությանը պատկանող բաժնետոմսերի առք ու վաճառքի հետ կապված գործարքների ենթադրյալ չարաշահումների և օրենսդրական իրավակարգավորումների շրջանցման վերաբերյալ մեր կողմից կատարված հետազոտությունների շրջանակներում պարզվել է, որ պետական գույքը (սեփականության իրավունքով պետությանը պատկանող գույք, այդ թվում՝ ընկերությունների՝ պետությանը պատկանող բաժնետոմսեր, ինչպես նաև գույքի առանձին տարրեր) կամ այն ընկերությունների գույքը, որոնց միակ բաժնետերը հանդիսացել է պետությունը, ընդհուպ մինչև պետության համար կարևոր նշանակություն ունեցող ռազմավարական օբյեկտները, որոշ դեպքերում դիտարկվել են որպես ընկերության գործադիր մարմնի կողմից ամբողջապես տնօրինվող գույք, և օտարման գործընթացն իրականացվել է՝ շրջանցելով «Պետական գույքի մասնավորեցման (սեփականաշնորհման) մասին» ՀՀ օրենքի պահանջները:

Դատատնտեսագիտական փորձաքննությունների առարկա հանդիսացած հիշատակված գործարքների առումով նաև պարզվել է, որ հիմնականում վերջիններս իրականացվել են օրենքով սահմանված գնահատման պարտադիր պահանջի խախտումներով, որոշ դեպքերում էլ պետական մասնակցությամբ ընկերությունների (ընկերություն, որի բաժնետոմսերի 50 կամ ավելի տոկոսը պետական կամ համայնքի սեփականությունն է) գույքն օտարվել է որպես բաժնետիրական ընկերության գույք, և արդյունքում պետությանը պատկանող 50 և ավելի տոկոս (ընդհուպ մինչև 100 տոկոս) բաժնետոմսերը կորցրել են իրենց արժեքը, ընկերությունները ճանաչվել են սնանկ և լուծարվել:

Հարկ է նշել, որ գործող իրավական ակտերի համաձայն պետական գույքի օտարման գործարքների համար պարտադիր պահանջ է գույքի գնահատման գործընթացը: «Պետական գույքի կառավարման մասին» ՀՀ օրենքով սահմանվում է են հետևյալ դրույթները. «Պետական գույքի օտարման ժամանակ գույքի (բացառությամբ չկառուցապատված առանձին հողամասի) վաճառքի գինը հաշվարկվում է՝ ելնելով գույքի գնահատված արժեքից՝ Հայաստանի Հանրապետության կառավարության հաստատած կարգով», ինչպես նաև «Պետական գույքն օտարվում է ուղղակի եղանակով՝ 1) գործարար (ներդրումային) ծրագիր ներկայացրած նախօրոք հայտնի գնորդին. 2) տվյալ գույքի վարձակալին, ընդ որում

վարձակալներն ունեն գնման նախապատվության իրավունք» [3, հոդվածներ՝ 21-րդ և 22-րդ]:

Հայաստանի Հանրապետության կառավարության 1998 թվականի մարտի 27-ին N 209 որոշմամբ հաստատված «Մասնավորեցվող և օտարվող պետական գույքի հաշվեկշռային և շուկայական մեթոդով գնահատման» կարգով սահմանված պահանջների համաձայն՝ «Պետական մասնակցությամբ առևտրային կազմակերպությունների բաժնետոմսերի (բաժնեմասի) գնահատման ժամանակ գնահատման են ենթակա իրավաբանական անձանց հաշվապահական հաշվեկշռում արտացոլված՝ ա) ակտիվները, բ) պարտավորությունները: Հիմնական միջոցները ենթակա են գնահատման գործունեություն իրականացնող անձանց կողմից »: Անշարժ գույքը ենթակա է գնահատման՝ «Անշարժ գույքի գնահատման գործունեության մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով սահմանված կարգով: Անշարժ գույքի՝ սույն կետի համաձայն գնահատումը կիրառվում է բացառապես իրավաբանական անձանց պետական սեփականություն հանդիսացող բաժնետոմսերը գնահատելու նպատակով » [4, կետեր 3, 4, 14]:

Հարկ է նշել նաև, վերոնշյալ կարգով սահմանվում է նաև, որ պետական մասնակցությամբ ընկերությունների մեկ բաժնետոմսի գնահատված մեծությունը որոշվում է գնահատված ակտիվների մեծությունը նվազեցնելով պարտավորությունների (բացառությամբ հաշվապահական հաշվեկշռի «Ակտիվներին վերաբերող շնորհներ» տողի արժեքի) մեծության չափով և բաժանելով բաժնետոմսերի քանակի վրա:

Փորձագիտական հետազոտությունների արդյունքների վերլուծությամբ կարելի է հանգել այն հետևության, որ հիմնականում շրջանցվել են հենց վերոնշյալ իրավակարգավորումները: Մասնավորապես, այս համատեքստում առանձնացվել և դիտարկվել են հետևյալ փաստերը.

- Պետական գույքի օտարման գործընթացները «Բաժնետիրական ընկերությունների մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված համապատասխան պահանջների պահպանմամբ չեն իրականացվել, մասնավորապես՝ նշված դեպքում օտարվող պետական գույքի հարցը պետք է դրվեր քվեարկության բաժնետերերի ընդհանուր ժողովում, ինչի արդյունքում էլ պետք է համապատասխան որոշում կայացվեր [5, հոդվածներ 60 և 61]: Այստեղ հարկ է հաշվի առնել, որ խոշոր գործարքների դեպքում, որոնց արժեքը կազմում է ընկերության ակտիվների հաշվեկշռային արժեքի 50 և ավելի տոկոսը, ընկերության քվեարկող բաժնետոմսերի առնվազն 3/4-ի սեփականության իրավունքով պետությանը պատկանելու պարագայում՝ ի դեմս կառավարման հանձնված պետական գույքի կառավարման համապատասխան պետական և տարածքային կառավարման մարմինների, տրամաբանական է, որ ընդհանուր ժողովի կողմից կայացվելիք վերոնշյալ հարցերի վերաբերյալ որոշումները կանխորոշելի էին խոշոր բաժնետիրոջ օգտին: Ի դեպ, ընկերության գույքի հետ կապված գործարք կնքելու մասին որոշումը, եթե գույքի արժեքը կազմում է ընկերության ակտիվների հաշվեկշռային արժեքի մինչև 25 տոկոսը՝ կայացնում է գործադիր մարմինը, իսկ ակտիվների հաշվեկշռային արժեքի 25-ից 50 տոկոսի դեպքում՝ որոշումը կայացնում է խորհուրդը [5, հոդված 61.2]:

- Անշարժ գույքի վաճառքի կայացած գործարքի գնից ավելի բարձր գնով օտարման պարագայում հնարավոր է, որ կազմակերպությունները կրած կորուստներից և խաթարված բնականոն գործունեությունից գերծ մնային՝ իրենց ֆինանսական կայունությունն ապահովելու նկատառումից ելնելով (սակայն այս պարագայում չի բացառվում նաև, որ այլ գնորդների բացակայությամբ պայմանավորված ավելի բարձր գնով օտարում տեղի ունենալ չէր կարող):

- Հատկանշական է նաև այն, որ գույքի գնահատված արժեքի առկայության պարագայում,

գույքի վաճառքի գնի հաշվարկման հետ կապված «Պետական գույքի կառավարման մասին» ՀՀ օրենքով սահմանված համապատասխան պահանջը որոշ դեպքերում չի պահպանվել, այն է՝ վաճառքի գինը՝ գույքի գնահատված արժեքից ելնելով չի հաշվարկվել [3, հոդված 21]:

- Ընկերությունների կողմից օտարված գույքերի գնահատման գործընթացների ընթացքում կիրառված գիտականորեն հիմնավորված մեթոդների համապատասխանության, այդ գույքերի այլ գնորդներին հնարավոր վաճառքների ու իրատեսական գների ճշտման առումով շատ դեպքերում անհրաժեշտ էր նաև իրականացնել դատաստանաբազմապիտակական փորձաքննություն՝ ընդունելով նաև, որ խորհրդատվական բնույթով պայմանավորված անշարժ գույքի շուկայական արժեքը հաշվարկային դրամական մեծություն է և հանդես է գալիս որպես առավել հավանական գին [6]:

Վերոշարադրյալի արդյունքում պետք է ամրագրել, որ առանձին դեպքերում պետության համար կարևոր նշանակության կառույցներն օտարվել են իրական կամ շուկայական արժեքներից ցածր արժեքներով, հետևաբար, վերոհիշյալ իրավակարգավորումները կիրարկման առումով թերի են, ինչի հետևանքով էլ առաջ են եկել մի շարք խնդրահարույց իրավիճակներ, մասնավորապես.

1. Պետական մասնակցությամբ ընկերության գույքը չդիտարկելով պետական գույք՝ օտարվել էլ որպես բաժնետիրական ընկերության գույք՝ առանց օրենսդրությամբ նախատեսված գնահատման կարգի պահանջները կատարելու:

2. Անկախ գնահատող կազմակերպության կատարած գնահատումները եղել են խնդրահարույց, մասնավորապես՝ հնարավոր է, որ մեծ արժեք ունեցող գույքի շուկայական արժեքի որոշման հարցում եղել են սուբյեկտիվ մոտեցումներ կամ կոռուպցիոն դրսևորումներ:

3. Գնահատման գործընթացն անցնելուց հետո պետական մասնակցությամբ ընկերությունների գույքն օտարվել է գնահատված գնից անհամեմատ ցածր գնով՝ տվյալ ժամանակահատվածում այլ գնորդ չլինելու պատճառաբանմամբ:

4. Պետության 100 տոկոս բաժնեմասնակցությամբ ընկերություններին պատկանող գույքը, որը կառավարման է հանձնվել պետական համապատասխան մարմնին, գնահատման և օտարման գործարքների, ինչպես նաև խոշոր գործարքների պարագայում, որոնք կատարվում են կառավարության որոշման համաձայն, դիտարկվել է որպես բաժնետիրական ընկերության գույք՝ առանց մասնավորեցման գործընթացն օրենքով սահմանված կարգով անցնելու:

5. Պետական գույքի տնօրինման, մասնավորեցման և օտարման գործարքների պարագայում օրենսդրության տարրերը բացառելով պայմանավորված արհեստականորեն առաջացվել են հակասություններ, և պետական բաժնեմասնակցություն ունեցող, ընդհուպ մինչև պետության 100 տոկոս բաժնետոմսերի սեփականատեր լինելու պարագայում բաժնետիրական ընկերությունների գույքը չի դիտարկվել որպես պետական գույք:

6. Պետական մասնակցությամբ ընկերությունների գրեթե ամբողջ գույքն օտարվել է, որի հետևանքով բաժնետոմսերն արժեզրկվել են, որոշ դեպքերում նաև առաջացնելով կանխամտածված սնանկության հատկանիշներ, ընկերությունները ճանաչվել են սնանկ և լուծարվել:

Ի դեպ, կանխամտածված սնանկության հատկանիշներով կատարված տնտեսական հանցագործությունների համատեքստում հարկ է նշել, որ «Բաժնետիրական ընկերությունների մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 4-րդ մասի համաձայն՝ ընկերության

պարտավորությունների համար լրացուցիչ (սուբսիդիար) պատասխանատվություն է նախատեսված այն բաժնետերերի կամ այլ անձանց գործունեությունների (անգործության) համար, ովքեր ունեն ընկերությանը կատարման համար պարտադիր ցուցումներ տալու իրավունք կամ ընկերության գործունեությունն այլ կերպ կանխորոշելու հնարավորություններ, և համարվում են ընկերության անվճարունակության (սնանկության) պատճառ միայն այն դեպքում, եթե նրանք օգտագործել են իրենց այդ իրավունքը կամ հնարավորությունները ընկերությանը որոշակի գործողություններ կատարել կամ չկատարել պարտադրելու նպատակով, նախօրոք իմանալով, որ այդ պատճառով ընկերությունը կհայտնվի անվճարունակության (սնանկության) վիճակում: Կանխամտածված սնանկության պարագայում տրամաբանական է, որ պատասխանատվության քննության առումով առաջին հերթին քննարկվում են ընկերության տնօրենի (գլխավոր տնօրենի), ով տնօրինում է ընկերության գույքը, այդ թվում՝ ֆինանսական միջոցները և գործարքներ է կնքում ընկերության անունից, կամ բաժնետոմսերի 3/4 և ավել տոկոս քվեարկող բաժնետոմսերի տիրապետող սեփականատերի գործողությունները:

Այդուամենայնիվ, գտնում ենք, որ պետական գույքի մասնավորցման վերաբերյալ օրենսդրության պահանջների տարբերացումները և շրջանցումները հիմնականում գալիս են պետական գույքի կառավարման մասով որոշակի առումով ոչ ճիշտ սկզբունքների ամրագրման և արդյունավետության չափորոշիչների թերի լինելուց: Այս առումով հարկ է առանձնացնել նորմատիվային մի շարք դրույթներում նոր սկզբունքների և չափորոշիչների մշակման անհրաժեշտությունը, որոնք, ընդհանուր առմամբ, վերոնշյալ իրավիճակներից հետագայում խուսափելու նպատակով հատկապես նպաստելու են պետական գույքի կառավարման ոլորտում հետևյալ սկզբունքների իրագործման իրատեսական ու արդյունավետ ճիշտ իրավակարգավորումների համար.

1. Պետական գույքի կամ պետական մասնակցությամբ ընկերության գույքի և այլ ակտիվների հետ կապված գործառնությունների իրականացման շրջանակներում, հիմք ընդունելով նշված ոլորտի օրենսդրական դաշտում կիրարկվող իրավակարգավորումների նոր պահանջներ, անհրաժեշտ է, որպեսզի հնարավորինս կարճ ժամանակահատվածում կառավարության նախաձեռնությամբ իրականացվի Հայաստանի Հանրապետությունում ամբողջական պետական գույքի պարտադիր նախնական գնահատում (վերագնահատում), որպեսզի ամբողջովին պետական գույքի արժեքը համապատասխանեցվի իրական արժեքին:

2. Պետական գույքի գնահատումն անհրաժեշտ է իրականացնել Հայաստանի Հանրապետությունում Գնահատման ընդհանուր ստանդարտի համաձայն, իսկ իրական արժեքի չափումը՝ «Իրական արժեքի չափում» Ֆինանսական հաշվետվությունների միջազգային ստանդարտ (ՖՀՄՍ) 13-ով սահմանված սկզբունքների համաձայն [7, էջեր՝ 80-91]:

3. Հնարավորության և իրատեսության սահմաններում մասնավորեցման ենթակա ամբողջ պետական գույքը օրենսդրության պահանջների համաձայն, իրական արժեքով գնահատված, անհրաժեշտ է փոխանցել արդեն իսկ գործող և հատկապես այդ նպատակով նոր կազմակերպվող ընկերությունների կառավարմանը:

4. Անհրաժեշտ է նվազագույնը հատուկ հաշվետվական վերահսկողություն կիրառել պետական գույքը տնօրինող ընկերությունների գործունեության նկատմամբ՝ կապված այդ գույքի օգտագործման կամ շահագործման հետ:

Գրականության ցանկ

1. ՀՀ քաղաքացիական օրենսգիրք,
2. «Պետական գույքի մասնավորեցման (սեփականաշնորհման) մասին» ՀՀ օրենք,
3. «Պետական գույքի կառավարման մասին» ՀՀ օրենք,
4. «Մասնավորեցվող պետական գույքի հաշվեկշռային և շուկայական մեթոդով գնահատման կարգի մասին» ՀՀ կառավարության 1998 թվականի մարտի 27-ի N 209 որոշում,
5. «Բաժնետիրական ընկերությունների մասին» ՀՀ օրենք,
6. «ՀՀ-ում գնահատման ստանդարտները, ինչպես նաև գնահատողի վարքագծին ներկայացվող պահանջները սահմանելու մասին» ՀՀ կառավարության 2022թ. օգոստոսի 24-ի N 1355-Ն որոշում:
7. Մամիկոնյան Կ.Հ., Փորձագիտություն և ակտիվների գնահատում /Ուսումնամեթոդական ձեռնարկ: Երևան - 2023. - 223 էջ:

ПОСЛЕДСТВИЯ НЕЭФФЕКТИВНОГО УПРАВЛЕНИЯ ИМУЩЕСТВОМ КОМПАНИЙ С ГОСУДАРСТВЕННЫМ УЧАСТИЕМ

Мамиконян К.О., Степанян Л.С.

Принимая во внимание до сих пор не урегулированные и являющиеся проблематичными с экономической и правовой точки зрения вопросы в Республике Армения касающиеся процесса приватизации и отчуждения государственного имущества, в том числе акций компаний, принадлежащих государству, в данной статье представлены результаты некоторых исследований о возможностях обхода правовых норм в указанных сферах. Назначение многочисленных финансово-экономических экспертиз, связанных с вышеуказанными проблемами, говорит о том, что значительная часть сделок по приватизации и отчуждению, предположительно, была осуществлена как в обход законодательных правовых норм, так и/или с очевидными признаками экономических преступлений.

Ключевые слова: государственное имущество, компания с государственным участием, акции, приватизация, управление государственным имуществом.

CONSEQUENCES OF INEFFICIENT PROPERTY MANAGEMENT OF COMPANIES WITH STATE PARTICIPATION

Mamikonyan K., Stepanyan L.

Taking into account that there are some issues that still have not been resolved and are problematic from an economic and legal point of view in the Republic of Armenia in connection with the processes of privatization and alienation of state property, including shares of state owned by companies, this article presents the results of certain studies on the possibilities of circumventing legal regulation in these areas. The fact that numerous financial and economic examinations related to the problems above have been conducted, says that that a big amount of the privatization and alienation transactions were allegedly carried out in circumvention of legislative norms, or, there are clear specifications of economic crimes.

Keywords: state property, state participation company, shares, privatization, state public administration.

Ներկայացվել է խմբագրության 19.10.2023

Ընդունվել է տպագրության 01.12.2023